

(இக் கட்டுரை என அண்மையில் மறைந்த மனவையார் வதைத்தியை சீ தாதவேவியுடன் செய்த ஒரு கட்டு இலக்கிய முயற்சியே. பாரதியார், பண்ணுரிமை எனும் விடயத்தில் என்னவெல்லாம் எழுதியுள்ளார் என ஒரு வாரமாகக் கட்டி ஆராய்ந்து, ஆணுரிமையையும் விட்டுக் கொடுக்காமல் தரக்கித்தேமுடிவுகளை எடுத்துத் தோம். -- கட்டாசிரியர் கரோ-ம.)

சுப்பிரமணிய பாரதியார் பண்ண உரிமையை ஆதரித்துப் பாடி இந்தியாவில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த புலவர்களான ஒரு முன்னோடி எனலாம். இன்றிருந்து கிட்டத்தட்ட ஒருநூற்றாண்டு காலத்தின் முன் எழுதப்பட்ட பாரதியாரின் பண்ணுரிமையை பாடல்களில்: மனதை தலவைக்கு வாழ்த்து, பண்ண விடுதலை, பண்ண விடுதலைக் கும்மி, புதுமையை பண்ண, பண்ண மை, எனும் பாரதியின் தனிப்பட்ட, குறுகிய நூல்கள் கவிதைகளை நாம் விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன், பாஞ்சாலி சபதம், கயிலை பாட்டு, எனும் நீண்ட கதைக் கவிதைகளிலும் அன்று பண்கள், ஆண் ஆதிக் கத்தால் பட்டி வந்த பிரச்சினைகளை மறைமுகமாகப் பாரதியார் விளக்கி இருக்கின்றார். மலேயம் அவரின் கண்ணம்மா கவிதைகள் மீன்றிலும், மகாகாளி, மூத்துமாரி, கரோமதி, மகாசக்தி, எங்கள் தாய், தமிழ் தாய், பிஜித்தீ விலே ஹிந்துஸ்திரிகள், தாய் மாண்பு, அம்மக் கண்ணுப் பாட்டு, வள்ளிப் பாட்டு, ராதைப் பாட்டு, கண்ணம்மா என்குழந்தை, என்னும் கவிதைகளிலும், பண்ண மைக் குணங்களை மனதாரப் போற்றி இருக்கின்றார். மனப் பண்ணென்னும் ஓரே ஒரு கவிதையில் மட்டும் பண்களின் மாறிடும் மனநிலை பற்றி அவர் கிண்டல் செய்திருக்கின்றார். இந்தக் கட்டுரையில், பண்ண விடுதலைக் கும்மி எனும் ஓரையொரு கவிதையை மட்டும் நாம் தரேந்தெடுத்து, விளக்கி, பாரதியாரின் பண்ணுரிமையைத் தொண்டினை ஆராய்ந்து மதிப்பிடுகிறோம். மூதலில், இதோ, சந்தம் பிரிக்கப்பட்ட அக் கும்மிக் கவிதை:

□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□

□□□□□□: பண்கள் விடுதலை பற்றி மகிழ்ச்சிகள்
பசீக் களிப்பொடு நாம் பாடக்

கண்களிலே ஓளி போல, உயிரில்

கலந்து ஓளிர் தயெ்வ நற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி, தமிழ் நாடும் முழுதும்
கூலுங்கிடக, கைகொட்பிக, கும்மியடி!
நம்மபைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின,
நன்மை கண்டோம், என்று கும்மியடி! (கும்மி)

2. ஏட்டையும் பணிகள் தொடுவது தீ மனைன்று
எண்ணியிருந்தவர் மாயந்து விட்டார்,
வீட்டுக்குள்ளே பண்ணைப் பிடி வலைப்போம் என்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி)

3. மாட்டை அடித்து, வசக்கித், தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தகை கொண்டுவந்தே,
வீட்டினில் எம்மிடம் காட்டவந்தார், அதை
வெட்டிவிட்டோம் என்று கும்மியடி! (கும்மி)

4. நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பார், அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்பது உண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி, நம்மையும் அந்நிலை
கொட்டி வதைத்தார், பழி கொட்டிவிட்டார். (கும்மி)

5. கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தார், இரா
கட்சிக் கும் அஃது பொதுவில் வலைப்போம்.
வற்புறுத்திய பண்ணைகைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்ததைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம், (கும்மி)

6. பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பணிகள் நடத்தவந்தோம்.
எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்கு இங்கே பண்ணை
இளைப்பு இல்லலை, காண என்று கும்மியடி! (கும்மி)

7. வதேம் படகைகவும் நீ திகள் செய்யவும்
வணைடி வந்தோம் என்று கும்மி அடி!
சாதம் படகைகவும் செய்திடுவோம், தயெ்வச்
சாதி படகைகவும் செய்திடுவோம். (கும்மி)

8. காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து,
மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்

மாட்சி பறெச் சயெ்து வாழ்வமடி!

(கும்மி)

இக் கவிதையை எம் நாயகர் சும்பிரமணிய பாரதியார் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தம் அளவில் எழுதினார். தமிழ்ப் பெண்களுக்கு ஏற்கெனவே விடுதலை கிடைத்து விட்டதாகவும் அதைக் கொண்டாடும் தாகவும் கற்பனித்து இக் கும்மிப் பாட்டைப் பாரதி எழுதினார்.

இக் கவிதையில் விசேடமாக நாம் நோக்க வேண்டிய அம்சங்கள் எவை? 16 அம்சங்களை நாம் கண்டுபிடித்தோம்.

1. பெண்கள், தாம் புதிதாகப் பெற்ற விடுதலையை மகிழ்வாடன சேர்ந்து கட்டிப் பாடி ஆடிக் கொண்டாடுகின்றனர். இவ் வரிகளைப் படிக்கும்போது, பெண்கள் எல்லாரும் தனியாக, அதாவது ஆண்களின்றித் தனித்துக் கட்டித் தம் பாலின வரக்கத்தின் ஏதனும் வறெறிகளை அதற்கு முன் கொண்டாட ஆண் வரக்கம் விட்டிருக்க மாட்டாது, அன்று வரவிடவயேல்லை, என்னும் கருத்தும் இங்கு மறைமுகமாகத் தெரிகின்றது.

2. தமிழ்நாடு முழுதும் குலங்கிடப் பெண்கள் கைகொட்டிக் கொண்டாட்டம் நடத்துகின்றனர். அதாவது, பெண்கள், தமது குடும்பங்களிலும் கிராமங்களிலும் மட்டுமல்லாது, தமிழ்நாடு முழுவதிலும், பிரதேச ரீதியாக, தம் பாலினத்தினரூடன்தொடர்பு கொண்டு, கட்டிச் சேர்ந்து ஒழுங்கு செய்து, தம் விடுதலையை, நாடும் நிலமும் குலங்கிடச் சத்தம் செய்து, பாடிக் கும்மி அடித்துக் கைகொட்டி ஆட்கின்றனர் எனும் கருத்தும், பாரதியாரின் மறைபடி வரிகளால் பின்னணியாக மறைந்து நிற்கின்றது.

3. பெண்கள், தம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின என்று கொண்டாட்கின்றனர். அவர்களைப் பிடித்த பிசாசுகள் யாவர் எனும் கேள்விக்கு, அதன் பின் வரும் வரிகளில் விடையைக் கிடைக்கின்றன. நாமும், அவர்கள் யார் யார் என்பதைப் பின்னர் பார்ப்போம். அத்துடன், பிசாசுகள் போயின என்றே அல்லாமல், பிசாசுகள் இறந்தன என்று சொல்லப்படவில்லை.

எனவே, பெண்கள் கவலையீனமாக இருந்தால், போனபிசாசுகள் திரும்பவும் வரக்கட்டும் எனும் கருத்தும் அவ்வடிகளில் உள்ளது என்பது எம் சிந்தனை.

4. பெண்கள் ஏட்டைத் தொடுவது கட்ட, அதாவது சாதாரணக் கல்வியை எட்டிப் பார்ப்பது கட்ட, முன்னர் பெண்களுக்கு, பல்லாண்டுகளாகத் தீமனை மறுக்கப்பட்டது என்பதும்,

5. அதனால் பெண்கள் வீட்டிற்குள் அறியாமையுடன் பட்டி வகைக்கப்பட்டார்கள் என்பதும்,

6. மாடுகளைத் தொழுவங்களில் அடித்து வசக்கிக் கட்டி வைப்பதைப் போல் பெண்களையும் நடத்த எத்தனித்தவர்களை வறென்று, பெண்கள் கட்டாக அவ்வழக்கத்தை ஒழித்து விட்டார்கள் என்பதும் இக் கவிதையில் கற்பபட்டுள்ளது.

மறைக்கறிய அடிகளில் விசேடமாகக் கவனிக்க வேண்டியவகையில், கல்வி ஊட்டுதற்குப் பனை-ஓலை ஏடுகள் பாவித்து வந்த பழங்காலம் தொடக்கம் பெண்களுக்குச் சாதாரணக் கல்வியே மறுக்கப்பட்டது வந்தது மட்டுமல்ல, பெண்கல்வி தீமனையானது என்றும் பலரால் கருதப்பட்டது வந்தது என்றும், அதனால், வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப்

பட்டி வகைக் வணைடும் எனும் விந்தயைன கருத்தபை பலர் கொண்டிருந்தனர் என்பதும், மாடுகளை அடித்துக் கயிறுகளால் தொழுவங்களில் கட்டி வளர்த்து, காளகைக்கு மிகக் கதைத்துளதைது நாணயக் கயிறு போட்டுக் கட்டுப் படுத்தி வணைபியவாறு வலைகைகள் பெறுவதும், பசுவின் இனத்திலிருந்து பாலும், கன்றுகளும் பெறுவது போல, பெண்களிடமிருந்து கட்டாயப் படுத்திப் பலன் பெற அவர்கள் மூயற் சித்தாரர்கள் என்றும், ஆனால் அண்மையில் அந்த வழக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் பெண்கள் வட்டி நிறுத்தி, அவ்வெற்றியையே கும்மி அடித்து இன்று கொண்டாடுகின்றனர் என்று சொல்லியிருப்பதும், விரிவான விளக்கம் பெறுகின்றன என எமக்குத் தோன்றுகிறது.

இந்தக் கருத்துகளை மலேமும் ஆராயும் போது, பழங்காலத்தில் சமீகப் புகழ்நடை பெண்கல் வியாளர்களான வெவ்வேறு காலத்திலிருந்து, ஏழோ எட்டோ ஓளவையார்களையும், காரகைகால் அம்மையார் போன்றோரையும், பாரதி தன் கவிதையில் சாடியுள்ள அதே தமிழ்ச் சமுதாயங்கள் தானே வாழ விட்டு வளர்த்தும் விட்டன எனும் உண்மைமனதில் வந்தாலும், ஆனால், அப்படியான, கற்ற, ஒரு சில பெண்கள், தாம்பத்திய வாழ்க்கையைத் துறந்தே, அதுவும் மதுமையிலயே, மிதந்து மலேறேனர் என்பதையும் நாம் நினைவுகூர்கிறோம்.

ஆய்வாக்கூரிய இன்னுமொரு விடயம், பெண் இனத்தபை பட்டி, வசக்கிக் கட்டி வதைத் தவர்கள் யார் என்பதாகும். பாரதியார், பொதுவாக, எண்ணியிருந்தவர், விந்தை மனிதர், காட்ட வந்தார், என்றே கஃறி இருக்கிறார். இதிலிருந்து, அவர் சொன்ன விந்தையர் அன்றைய சமுதாயத்தில் இருந்த எல்லா மட்டங்களில் இருந்தும் வந்தனர் என்பதையும் அப்படியானவாறுள் பெண்கள் கஃட (அதாவது, நாங்கள் அப்படித் தான் நடத்தப் பட்டோம், எனவே எங்கள் மகள் மாரையும் மராமகள் மாரையும் அப்படித் தான் நடத்துவோம், அதுவே முறை, அதில் பாவமில்லை என்று சிந்தித்த மஃத்த, கல்வியற்ற, மனம் விரிவடையாத மகளிரும்) அடங்கினர் என்பதையும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இனி, பாரதி தன் கவிதையில் மலேமும் என்ன சொன்னார் எனப் பார்ப்பதைத் தொடர்வோம்:

7. அடுத்து, நாய்களைப் போல் பெண்கள் சீ தன் விலகைகொண்டு அவர்களின் கலந்தாலோசனை இன்றியே விறகப் பட்டாரர்கள் என்பதும், ஆனால் மணத்தின் பின்னர் ஓரளவாவது வீட்டுப் பிரச்சினைகளில் அவர்களின் யோசனைகளைக் கேட்கப் பட்டன என்றும்,
8. ஆண்கள், பெண்களை, வசதி வந்தால் கொன்றேயிருப்பர் என்றும், ஆனால் அதற்கு துணிவு இல்லாமலே விட்டு விட்டார்கள் என்றும் இக் கவிதையில் கஃறப் பட்டிருக்கிறது.
9. அத்துடன் பெண்களுக்கு மட்டுமே, கற்பு நிலை வேண்டும். ஆண்கள் எத்தனை பெண்களையும் காதலிக் கலாம், கஃபி வாழலாம், என்றவாறு நடந்து வந்தார்கள் என்றும்,
10. பெண்கள், தங்களாக்கு விரும்பிய காதலரையும் கணவன் மாரையும் திரிவு செய்யச் சூதந் திரமின்றி, அவர்களின் பெற்றோர்களும் ஆண் சகோதரர்களும் திரிவுசெய்தவர்களையே முற காலத்தில் மணம் செய்யவேண்டி இருந்தது என்றும்,

11. இய்ப்பியான தீ ய வழக்கங்களில் இருந்து விடுதலை பெற்ற பெண்களே இன்று கொண்டாடவதுமாக, இந்தக் கவிதையில் பாரதியார் கற்பனை செய்து பாடியிருக்கிறார்.

இக்கட்டத்தில், இன்னும் சில விளக்க ஆய்வுகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டு. மூதலில், நாய்களைப் போலப் பெண்கள் விலை கொடுத்து விற்கப் பட்டார்கள் என்னும் பாரதியின் சொற்கள் எமக்கு ஏற்புடையவையாக இல்லை. இன்று கட்ட, தமிழ்நாட்டில் நாய்களைப் பணம் கொடுத்துப் பெறும் வழக்கம் மிக மிக அரிதாகவே உள்ளது என்பதே உண்மை.

கிராமங்களில், நாய்கள், தன்னிச்சையாக, அவகைளின் பருவ வசதியின் படி, சோடிகள் தடேத் தம் இனத்தலை விருத்தி செய்து, உணவு கிடக்கவும் வீட்களும் பொது நிலையங்களும், அடித்துக் கலத்தாலும் திரும்பத் திரும்பப் போவதும், தாமாகவே இடம் தடேக் கூட்டி போடவதும், அண்மையில் குடியிருக்கும் மனிதர்கள் அக் கூட்டிகளும் தகுதியான கடுவன்களை மட்டுமே தரிந்து எடுத்து வீட்களில் வளர்ப்பதும், மிகுதியான பெண் கூட்டிகளைத் தரெக்களிலேயே விட்டுச் செல்வதும், அல்லது ஒரு சமீகசவேலை போலக் கருதி, அவகளைப் பிடித்துத் தண்ணீரில் அமுக்கிச் சாகிப்பதும், சர்வ சாதாரணமான வழக்கம் என்பதையும் நினவைகூரக் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

எனினும், தவேலை இல்லாத பெட்டை நாய்களைக் கொல்லும், அந்த, நன்மை-தீமை தர்க்கிக்கக் கடினமாகிய, வழக்கத்தலை எண்ணியே, அடுத்துத் தவரிகளில், பாரதி, பெண்களை: எமகைக் கொல்லத் துணிவின்றி, நம்மையும், முன்கூறிய நிலைகளில் கட்டிவதைத் தார் என்றும், அப்பிச்சி செய்து தம் பழிகளையும் கட்டிவிட்டார் என்றும் சொல்ல வதைத் தாரே எனவும் தோன்றுகிறது. நாய் ஒரு பொருந்தாத உருவகம் என்பதே எங்கள் ஏகமனதான கருத்தும் தீர்ப்பும்!

அத்துடன், தம் ஓடக்கப்பட்ட முந்திய நிலையில் தம்மை வதைத் திரும்புதிலும் பார்க்க, தம்மைக் கொன்றிருந்தால், ஆண்களின் பாவமும் பழியும் குற்றைத் தே இருக்கும் என்றும் பெண்கள் சொல்லுவதைப் போலவும் எழுதி இருக்கின்றார்.

மலேும் தம்மைக் கற்புடன் வாழ்விரும்பிய பழயை சமுதாயம், ஆண்களின் வலி-பாய்தல் விளையாட்டுகளைப் பொறுத்தும் ஆதரித்தும் வந்து, தம் (அதாவது மணப்பெண்களின்) விருப்பப்பி தம் மணாளரைத் தரிந்து எடுக்கத் தம் கூடும்பத்து ஆண்கள் விடவில்லை, ஆனால் இன்று அதீய வழக்கத்தில் இருந்தும் விடுதலை பெற்றுவிட்டோம், அவ் விடுதலையைப் போற்றிக் காப்போம் என்றும் பெண்கள் கொண்டாடுகிறார்கள், என்கிறார் பாரதி. எனவே,

12. இந்தப் புதிய திரும்பங்களால் பெண்கள் ஊக்கம் அடந்தது உந்திக்கப் பட்டு...

13. வீட்டிலும் நாட்டிலும் ஆட்சிப் பட்டங்களைப் பெற்றுப் பணிகள் செய்வதற்கும், சட்டங்கள் ஆக்குவதில், ஆண்களுடன் சமபங்கு கொண்டு சமீக சவேலை செய்வதிலும்,

14. கல்வியையும் அறிவையும் பெறுவதிலும், ஆண்க்குப் பெண்கள் சரிநிகர் சமானம் ஆனவர்கள் என்னும் புதிதாகப் பெற்ற அறிவுடனும், கடமை உணர்ச்சியுடனும்,

15. வதேங் கள் படபைப்பதிலும் நீ தி நிறுவனங் களைபப் பரிபாலனம் செய்வதிலும் சம பங் கை ஏற கத் தாம் தயாராக இருக்கின றார கள் என்றும் கபிபிப் பாடிக் கும் மியதித் து உறுதி கபிறிப் பணை கள் ஆடுகின றனர் என்றும் பாரதி தன் கவிதையில் சொல்லுகிறார் .

பாரதியின் கவிதையில் இந் தக்கட் தத்தில் , பணை கள் ஆக்கப் பரர் வமாக முன் நோக் குகின றனர் . அதாவது, வீ ட்டில் பற்ற சூதந் திரத் ததைத் தம் வீ ட்டுக் கும் நாட்டக் கும் பலன் கொடுக்கக் கபிய முறையில், புதிய சட் டங் கள் செய்து நாட்டைப் பரிபாலிப் பதிலும் , கல் விகற்பதிலும் மட் டுமல்ல, கல் வியபி ட்டி அறிவபைப் பெருக் குவதிலும் , மலேமும் , சமயமார்க் க வதேங் களை ஆக் குவதிலும் , தாங் கள் ஆணை களுக் குச் சமமாகப் பொறுப் படுத் துச் சவேகைளை ஆற்றுவோம் , என்றும் பணை கள் சபதமும் பிரசாரமும் செய்கின றனர் . அத்துடன் ,

16. இவற் றை எல்லாம் செய்துகொண் டு, ஆணை கள் சாதாரணமாகச் செய்யாத, செய்ய விரும் பாத, அல்லது செய்ய முடியாத வலைகளாகிய: உணவாக் கிப் படதை தலையும் , குழந் தகைளைப் பற்று, தயெ வங் களின் நற் குணங் களும் ஆற்றலும் கபிய ஒரு தயெ வச் சாதியாகிய தமிழ் ச் சந் ததியை உரவாக் கும் கருமங் களையும் , தாம் விரும் பித் தடொடர் ந் து செய்வோம் என்றும் , மலேமும் , ஓவ் வொருவருடைய தனித் துவமான சொந் த விரும் புவற்றுப் புகளின் பபிரண சூதந் திரத் தினுடன் தங் கள் காதலர் களையும் கணவன் மாரையும் தாமதே தடித் தரிந் து கபிபித் து மணந் து, அவர் களின் நற் செயல்களை ஊக் கி, உதவி செய்து, முற் காலத் தை விடக் கபிய அளவில் , பணை களின் விசடே கடமைகளை ஆற் றி, பணை மையை மாட் சி பறெச் செய்வோம் எனப் புது நம்பிக் கையுடன் பறை சாற் றித் , தாம் அண் மையில் பற்று சூதந் திரத் தபைப் பணை விடுதலகை் கும் மி அபித் துக் கொண் டாடுவதாக, முன் னோடியாகக் கறப் பனை செய்து, பாரதியார் , நாம் பரிசீ லனைக் கு எடுத் துக் கொண் ட பணை கள் விடுதலகை் கும் மி எனும் கவிதையில் பாடியுள் ளார் .

000 000000000000 0000000000 0000000000

நாம் ஆராய் ந் தமறே கபிறிய கறப் பனைக் கவிதையைப் பாரதியார் அண் ணளவு நபிறு ஆண் டுகளுக் கு முன் னர் எழுதியிருந் தாலும் , இன் று பணை களின் நிலமை ஓரளவு உயர் வு அடநைத் துள் ளது எனினும் , இந் தியாவிலும் , பாகிஸ் தானிலும் கபிய அளவிலும் , ஓரளவு குறைந் த மட் டில் ஈழத் திலும் , இன் றும் , பல பகுதிகளில் , பணை கள் சூதந் திரம் குன்றி, இன் னல்களை அனுபவிக் கின றனர் , எனப் தும் மறுக் க முடியாத ஓர் உண்மை.

அத்துடன் , பணை களின் சமத் துவத் தையும் விடுதலையையும் பற் றி மிகவும் உணர்ச் சியுடன் உருக் கமாகப் பாடி, கொள்கை ஆரப் பாட் டம் செய்த பாரதி, தன் சொந் த வாழ் க்கையில் மனைவியையும் இரு மகள மாரையும் நடமை முறையில் பொருளாதாரச் சூதந் திரத் துடன் வாழ் வகை் க முடியவில் லையே என்றும் , குடும் பத் தபைப் பெருமளவு மறந் தும் துறந் தும் , தசிய அரசியலிலும் , இலட் சியக் கறப் பனை வாழ் விலும் ஈடுபட் ட பாரதி, பொறுப் புக் கபிய ஒரு கணவனாகவும் தகப் பனாகவும் வாழ் ந் து தனது பணை களின் வாழ் க்கையை இன் னலின றி வளம் பறெச் செய்யத் தவறிய பச்சதைத் தணை ர் ப் புலவனாக, செயல் வீ ரன் அல்லாத சொல் வீ ரனாகவே இன் றையபணை கள் சிலரால் கணிக் கப் பட் டால் , அதையும் குறைகபிற முடியாது. எனினும் , குற் றம் பாரக் கிறச் சூற் றம் இல் லையே!

முடிவில் , பாரதி ஒரு தயெ வீ கக் கவிஞன் . தமிழ் த் தாய் பற்றுத் தவப் புலவன் . சக ஆணை களையும் சமுதாயத் தையும் சமப் பிரதாயங் களையும் பல சந் தரப் பங் களில் எதிரத் த,

